

HIDDEN WOMEN IN THE BIBLE

with Chazan Arik Wollheim

Devorah & Yael

1. שופטים ד

"ד וּדָבוֹרָה אשָׁה נָביאָה, אשֶׁת לפּידוֹת--היא שׁפָטָה אֶת-ישְׂרָאל, בַּעת ההיא. ה וָהיא יוֹשֶׁבֶת תַחת-תַּמֶר דְבוֹרָה, בּין הַרְמָה וּבין בּית-אָל--בָּהַר אָפָרַיִם; וַיַּעַלוּ אַלִיהַ בָּנֵי יִשְׂרָאָל, לַמִּשְׁפָּט. ו וַתִּשְׁלַח, וַתְּקָרָא לְבַרַק בֶּן-אַבִינעַם, מְקֶדֶשׁ, נַפְתַּלִי; וַתּאמֵר אַלִיו הַלֹּא צְוָה יְהוַה ָאַלֹהִי-יִשְׂרָאַל, לַךְ וּמַשַׁכָתַּ בְּהַר תַּבוֹר, וַלַקְחָתַּ עמָךְ עֲשֶׂרֶת אָלַפִים אִישׁ, מִבְּנֵי נַפְתַּלִי וּמִבְּנֵי זְבֶלוּו. ז וּמַשַּׁכְתִּי אַלִיךְ אֵל-נַחַל קִישׁוֹן, אֶת-ָסִיסְרָא שַׂר-צָבָא יָבִין, וְאֶת-רָכְבּוֹ, וְאֶת-הַמִּוֹנוֹ; וּנְתַתִּיהוּ, בָּיֶדֶךָ. ח וַיֹּאמֶר אָלֵיהַ בַּרָק, אָם-תַּלְכִי עִמִּי וְהַלַכְתִּי; וְאָם-לֹא תַלְכִי עִמִּי, לֹא אֵלֶךְ. ָט וַתֹּאמֵר הַלֹּךְ אֵלֵךְ עִמָּךְ, אֶפֶס כִּי לֹא תִהְיֶה תִּפְאַרְתְּךָ עַל-הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אַתָּה הוֹלֵךְ--כִּי בְיַד-אִשָּׁה, יִמְכֹּר יְהוָה אֶת-סִיסְרָא; וַתָּקָם דְּבוֹרָה וַתֶּלֶךְ עִם-בַּרָק, קַדְשָׁה. י וַיַּזְעֶק בַּרָק אֶת-זָבוּלָן וְאָת-נַפְתַּלִי, קַדְשָׁה, וַיַּעַל בְּרַגְלֵיו, עַשֶּׂרֶת אַלְפֵי אִישׁ; וַתַּעַל עִמוֹ, דְּבוֹרָה. יא וְחַבֶּר הַקִּינִי נפרד מקין, מבּני חבב חתן משה; ויט אהַלוֹ, עד-אילוֹן בצענים (בּצעננים) אַשר את-קדש. יב ויגדו, לסיסרא: כּי עלה בּרק בּן-אָבִינעַם, הַר-תַּבוֹר. יג וַיַזְעַק סִיסְרַא אֶת-כַּל-רַכָּבּוֹ, תְּשַׁע מֵאוֹת רֶכֶב בַּרְזֵל, וְאֶת-כַּל-הַעַם, אֲשֶׁר אִתוֹ--מַחַרשֶׁת הַגּוֹים, אֵל-נַחַל קִישׁוֹן. יד וַתאמר דְבֹרָה אָל-בַּרָק קוֹם, כִּי זָה הַיּוֹם אָשֶׁר נַתוּ יְהוָה אֶת-סִיסְרָא בִּיְדָרְ--הָלֹא יָהוָה, יַצא לְפַנִירְ; וַיַּרֶד בַּרָק מַהַר תַּבוֹר, וְעַשֶּׁרֶת אַלָפִים אִישׁ אַחַרָיו. טו וַיַּהָם יְהוָה אֶת-סִיסְרָא וְאֶת-כָּל-הָרֶכֶב וְאֶת-כָּל-הַמַּחַנֶּה, לְפִי-חֶרֶב--לְפְנֵי בָרַק; וַיַּרֶד סִיסְרָא מֵעַל הַמֶּרְכַּבָה, וַיַּנָס ברגליו. טז וברק, רדף אחרי הרכב ואחרי המחנה, עד, חרשת הגוים; ויפל כל-מחנה סיסרא, לפי-חרב--לא נשאר, עד-אחד. יז וְסִיסְרַא, נַס בְּרַגִּלִיו, אֶל-אֹהֶל יָעַל, אֶשֶׁת חֶבֶר הַקּינִי: כִּי שַׁלוֹם, בִּין יֶבִין מֶלֶה-חַצוֹר, וּבִין, בֵּית חֶבֶר הַקּינִי. יח וַתַּצָא יָעַל, לְקרַאת ָסִיסְרָא, וַתּאמֶר אָלָיו סוּרָה אָדֹנִי סוּרָה אַלִי, אַל-תִּירָא; וַיַּסָר אַלִיהַ הַאֹהֱלָה, וַתְּכַּסָהוּ בַּשְּמִיכָה. יט וַיֹּאמֶר אַלֵיהַ הַשְּקִינִי-נַא מְעַט-מַים, כּי צַמַאתִי; וַתַּפְתַּח אֶת-נאוד הַחַלָב, וַתַּשָּקהוּ--וַתַּכָּסהוּ. כ וַיֹּאמֵר אַלִיהַ, עֲמֹד פָּתַח הַאֹהַל; וְהַיָּה אם-אִישׁ יָבֹא וּשְׁאַלְּךּ, וְאַמַר הַיִשׁ-פּה איש--וָאַמרתָ אֵין. כא ותקח יַעל אשֶׁת-חָבֶר אֶת-יִתד הַאֹהֶל ותַשֶּׁם אֶת-המקבת בַּיַדַה, ותַבוֹא אַלִיו בּלַאט, ותּתקע אֶת-היַתד בְּרקַתוֹ, וַתָּצָת בָּאָרַץ; וְהוּא-נָרַדָּם וַיַּעַף, וַיָּמֹת. כב וְהָנֵה בָּרָק, רֹדֵף אֶת-סִיסְרָא, וַתַּצֵא יָעַל לְקְרָאתוֹ, וַתֹּאמֶר לוֹ לֶךְ וְאַרְאָךָ אֶת-הַאִּישׁ אֲשֶׁר-אַתָּה ָמְבַקֶּשׁ; וַיַּבֹא אֲלֵיהַ--וְהָנֵּה סִיסְרָא נֹפָל מֶת, וְהַיַּתֶד בְּרַקָּתוֹ. כג וַיַּכְנַע אֱלֹהִים בִּיוֹם הַהוּא, אֶת יָבִין מֶלֶּךְ-כְּנַען, לְפָנֵי, בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. כד וַתַּלֶךְ יַד בְּנֵי-יִשְׂרָאַל, הַלוֹךְ וָקַשָּׁה, עַל, יַבִין מֶלֶךְ-כְּנַעַן--עַד אֲשֶׁר הִכְּרִיתוּ, אַת יַבִין מֶלֶךְ-כְּנַעַן

Deborah, wife of Lappidoth, was a prophetess; she led Israel at that time.

- 5 She used to sit under the Palm of Deborah, between Ramah and Bethel in the hill country of Ephraim, and the Israelites would come to her for decisions.
- 6 She summoned Barak son of Abinoam, of Kedesh in Naphtali, and said to him, "The LORD, the God of Israel, has commanded: Go, march up to Mount Tabor, and take with you ten thousand men of Naphtali and Zebulun.
- 7 And I will draw Sisera, Jabin's army commander, with his chariots and his troops, toward you up to the Wadi Kishon; and I will deliver him into your hands."
- 8 But Barak said to her, "If you will go with me, I will go; if not, I will not go."
- 9 "Very well, I will go with you," she answered. "However, there will be no glory for you in the course you are taking, for then the LORD will deliver Sisera into the hands of a woman." So Deborah went with Barak to Kedesh.
- 10 Barak then mustered Zebulun and Naphtali at Kedesh; ten thousand men marched up after him; and Deborah also went up with him.
- 11 Now Heber the Kenite had separated from the other Kenites, descendants of Hobab, father-in-law of Moses, and had pitched his tent at Elon-bezaanannim, which is near Kedesh.
- 12 Sisera was informed that Barak son of Abinoam had gone up to Mount Tabor.
- 13 So Sisera ordered all his chariots—nine hundred iron chariots—and all the troops he had to move from Harosheth-goilm to the Wadi Kishon.
- 14 Then Deborah said to Barak, "Up! This is the day on which the LORD will deliver Sisera into your hands: the LORD is marching before you." Barak charged down Mount Tabor, followed by the ten thousand men,
- 15 and the LORD threw Sisera and all his chariots and army into a panic before the onslaught of Barak. Sisera leaped from his chariot and fled on foot
- 16 as Barak pursued the chariots and the soldiers as far as Harosheth-goilm. All of Sisera's soldiers fell by the sword; not a man was left.



HIDDEN WOMEN IN THE BIBLE

with Chazan Arik Wollheim

- 17 Sisera, meanwhile, had fled on foot to the tent of Jael, wife of Heber the Kenite; for there was friendship between King Jabin of Hazor and the family of Heber the Kenite.
- 18 Jael came out to greet Sisera and said to him, "Come in, my lord, come in here, do not be afraid." So he entered her tent, and she covered him with a blanket.
- 19 He said to her, "Please let me have some water; I am thirsty." She opened a skin of milk and gave him some to drink; and she covered him again.
- 20 He said to her, "Stand at the entrance of the tent. If anybody comes and asks you if there is anybody here, say 'No."
- 21 Then Jael wife of Heber took a tent pin and grasped the mallet. When he was fast asleep from exhaustion, she approached him stealthily and drove the pin through his temple till it went down to the ground. Thus he died.
- 22 Now Barak appeared in pursuit of Sisera. Jael went out to greet him and said, "Come, I will show you the man you are looking for." He went inside with her, and there Sisera was lying dead, with the pin in his temple.
- 23 On that day God subdued King Jabin of Canaan before the Israelites.
- 24 The hand of the Israelites bore harder and harder on King Jabin of Canaan, until they destroyed King Jabin of Canaan.

שופטים פרק ה

אַ וַתַּשַּׁר דָּבוֹרָה, וּבַרָק בֶּן-אַבִינעַם בַּיּוֹם הָהוּא, לֵאמֹר. בַּבְּפָרעַ פָּרַעוֹת בִּיִשְׁרָאֵל, בְּהַתְּנַדָּב עַם, בַּרְכוּ, יָהוָה. גַּ שָׁמְעוּ מְלָכִים, ָהָאַזִינוּ רֹזְנִים: אַנֹכִי, לַיהוָה אַנֹכִי אַשִּׁירָה, אַזַמֵּר, לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. דּ יִהוָה, בְּצֵאתָךְ מְשַּׂעִיר בְּצַעִדְךְ מְשִּׁדָה אֱדוֹם, אֶרֶץ ַרַעַשַּׁה, גַּם-שַּׁמַיִם נָטָפּוּ; גַּם-עָבִים, נָטְפּוּ מָיִם. הַ הָרִים נָזְלוּ, מִפְּנֵי יְהוָה: זֶה סִינִי--מִפְּנֵי, יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. וּ בִּימֵי שַׁמְגַּר ַבּן- עַנַת, בּימִי יַעל, חַדָלוּ, אֲרַחוֹת; וְהֹלְכִי נָתִיבוֹת--יַלְכוּ, אֲרַחוֹת עֶקלָקלוֹת. ז חַדְלוּ בִּישַׂרָאל, חַדְלוּ-- עַד שַׁקְמָתִּי דְּבוֹרָה, שַׁקְמָתִּי אֶם בִּיִשְׂרָאֵל. ח יָבְחַר אֱלֹהִים חָדָשִׁים, אַז לַחָם שְׁעַרִים; מַגּן אָם-יֵרָאֵה וַרֹמַח, בָּאַרְבַּעִים אֶלֶף בִּיִשְׂרָאֵל ט לְבִּי לְחוֹקְקֵי ִישָׂרָאָל, הַמַּתְנַדְבִים בַּעַם; בַּרְכוּ, יָהוָה. י רֹכָבֵי אָתנוֹת צָחרוֹת ישָׁבִי עַל-מַדִין, וְהֹלְכִי עַל-דֵרֶךְ שִׁיחוּ. יא מִקּוֹל מְחַצְצִים, ַבִּין מַשְּאַבִּים, שָׁם יְתַנּוּ צִדְקוֹת יְהוָה, צִדְקֹת פָּרְזוֹנוֹ בְּיִשְׂרָאֵל; אָז יַרְדוּ לַשְּעָרִים, עַם- יְהוָה. י**ב** עוּרִי עוּרִי דְּבוֹרָה, עוּרִי עוּרִי עוּרִי דְּבוֹרָה, ָשִׁיר; קוּם בָּרָק וּשְׁבֶה שֶׁבְוָךָ, בֶּן- אֲבִינֹעַם. יג אָז יְרֵד שַׂרִיד, לְאַדִּירִים עָם; יְהוָה, יְרַד-לִי בַּגְּבּוֹרִים. יד מִנִּי אֶפְרַיִם, ָּשָׁרְשָׁם בַּעֲמֶלֵק, אַחֲרֶיךָ בִנְיָמִין, בַּעֲמָמֶיךָ; מִנִּי מָכִיר, יָרָדוּ מְחֹקְקִים, וּמִיְבוּלֵן, מֹשְׁכִים בְּשֵׁבֶט סֹפֵּר. טוּ וְשָׁרֵי בְּיָשָּׁשׁכָּר, עִם-דְּבַרָה, וְיַשֶּשׁכָר כַּן בַּרָק, בַּעמֵק שָׁלַח בְּרָגַלָיו; בִּפְלַגוֹת רָאוּבָן, גְּדלִים חַקְקִי- לָב. טז לַמַה יַשְׁבְתַּ, בַּין הַמִּשְׁפָתִים, לשָׁמֹע, שְׁרְקוֹת ָעַדַרִים; לִפָּלַגּוֹת רְאוּבֵן, גְּדוֹלִים חָקְרֵי- לֵב. יז גּלְעָד, בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵן שָׁכַן, וְדָן, לָמָה יָגוּר אֲנִיּוֹת; אָשֵׁר, יָשַׁב לְחוֹף יַמִּים, וְעַל מִפְּרָצְיו, ַיִּשָׁכּוֹן. י**ח** זְבֵלוּן, עַם חֵרֵף נַפִּשׁוֹ לָמוּת-- וְנַפְתָּלִי: עַל, מְרוֹמֵי שָׂדֶה. י**ט** בָּאוּ מְלָכִים, נְלְחָמוּ, אָז נִלְחֲמוּ מֵלְכֵי כְנַעַן, בְּתַעְנַךְ עַל-ָמִי מְגִדּוֹ; בָּצַע כֶּסֶף, לֹא לָקָחוּ. כ מָן- שָׁמַיִם, נְלְחָמוּ; הַכּוֹכָבִים, מְמְּסִלּוֹתָם, נִלְחֲמוּ, עִם- סִיסְרָא. כא נַחַל קִישׁוֹן גָּרַפַּם, נַחַל קדוּמים נַחַל קישׁוֹן; תִּדְרָכִי נַפָּשׁי, עז. כב אַז הַלְמוּ, עקבי-סוּס, מדַּהַרוֹת, דַּהַרוֹת אַבּירַיו. כג אוֹרוּ מַרוֹז, אַמַר מַלְאַרְ יָהוַה--אֹרוּ אַרוֹר, ישָׁבֵיהַ: כִּי לֹא-בַאוּ לְעָזָרַת יָהוַה, לְעָזָרַת יָהוַה בַּגִּבּוֹרִים. כד תִבֹרַך, מִנַשִּׁים--יַעַל, אֲשֶׁת חֶבֶר הַקֵּינִי: מַנַשִּׁים ָבָאֹהֶל, תְּבַרֶךְ. כֹה מֵיָם שָׁאַל, חָלָב נָתָנָה; בְּסֵפֶל אַדִּירִים, הְקְרִיבָה חֶמְאָה. כו יָדַהּ לַיֻּתֶד תִּשְׁלַחְנָה, וִימִינָהּ לְהַלְמוּת עֲמֵלִים; וְהָלְמָה סיסרא מַחַקָּה רֹאשׁוֹ, וּמַחֶצָה וְחַלְפַה רקַתוֹ. כֹז בּין רגלֵיהַ, כַּרע נַפל שַׁכַב: בּין רגלִיהַ, כַּרע נַפַל, באֲשֶׁר כַּרע, שׁם נַפל שַׁדוּד. כח בָּעֶד הַחַלוֹן נִשְׁקְפָה וַהְּיַבֶּב אֶם סִיסְרָא, בָּעֶד הַאָשְׁנַב: מַדוּע, בּשֵּׁשׁ רָכָבּוֹ לָבוֹא-- מַדוּעַ אָחֵרוּ, פַּעַמֵי ַמַרַּבָּוֹתַיו. כט חַכְמוֹת שָׂרוֹתֶיהָ, תַּעֲנִינַּה; אַף-היא, תַּשִׁיב אָמֶרֵיהַ לָהּ. ל הָלֹא יִמִצְאוּ יָחַלְקוּ שַׁלַל, רַחַם רַחַמַתַים לְרֹאשׁ גַּבֶּר-י שָׁלַל צְבָעִים לְסִיסְרָא, שְׁלַל צָבָעִים רְקְמָה: צֶבַע רְקְמַתַיִם, לְצַוּארֵי שָׁלַל. **לא** כֵּן יֹאבְדוּ כָל-אוֹיְבֶיךְ, יְהוַה, וְאֹהֲבָיו, כְּצֵאת הַשֶּׁמֶשׁ -בָּגְבֶּרָתוֹ; וַתִּשְׁקֹט הָאָרֶץ, אַרְבָּעִים שָׁנָה.

On that day Deborah and Barak son of Abinoam sang:

- 2 When locks go untrimmed in Israel, When people dedicate themselves— Bless the LORD!
- 3 Hear, O kings! Give ear, O potentates! I will sing, will sing to the LORD, Will hymn the LORD, the God of Israel.
- 4 O LORD, when You came forth from Seir, Advanced from the country of Edom, The earth trembled; The heavens dripped, Yea, the clouds dripped water,
- 5 The mountains quaked—Before the LORD, Him of Sinai, Before the LORD, God of Israel.
- 6 In the days of Shamgar son of Anath, In the days of Jael, caravans ceased, And wayfarers went By roundabout paths.
- 7 Deliverance ceased, Ceased in Israel, Till you arose, O Deborah, Arose, O mother, in Israel!



HIDDEN WOMEN IN THE BIBLE

with Chazan Arik Wollheim

- 8 When they chose new gods, Was there a fighter then in the gates? No shield or spear was seen Among forty thousand in Israel!
- 9 My heart is with Israel's leaders, With the dedicated of the people—Bless the LORD!
- 10 You riders on tawny she-asses, You who sit on saddle rugs, And you wayfarers, declare it!
- 11 Louder than the sound of archers, There among the watering places Let them chant the gracious acts of the LORD, His gracious deliverance of Israel. Then did the people of the LORD March down to the gates!
- 12 Awake, awake, O Deborah! Awake, awake, strike up the chant! Arise, O Barak; Take your captives, O son of Abinoam!
- 13 Then was the remnant made victor over the mighty, The LORD's people won my victory over the warriors.
- 14 From Ephraim came they whose roots are in Amalek; After you, your kin Benjamin; From Machir came down leaders, From Zebulun such as hold the marshal's staff.
- 15 And Issachar's chiefs were with Deborah; As Barak, so was Issachar—Rushing after him into the valley. Among the clans of Reuben Were great decisions of heart.
- 16 Why then did you stay among the sheepfolds And listen as they pipe for the flocks? Among the clans of Reuben Were great searchings of heart!
- 17 Gilead tarried beyond the Jordan; And Dan—why did he linger by the ships? Asher remained at the seacoast And tarried at his landings.
- 18 Zebulun is a people that mocked at death, Naphtali—on the open heights.
- 19 Then the kings came, they fought: The kings of Canaan fought At Taanach, by Megiddo's waters They got no spoil of silver.
- 20 The stars fought from heaven, From their courses they fought against Sisera.
- 21 The torrent Kishon swept them away, The raging torrent, the torrent Kishon. March on, my soul, with courage!
- 22 Then the horses' hoofs pounded As headlong galloped the steeds.
- 23 "Curse Meroz!" said the angel of the LORD. "Bitterly curse its inhabitants, Because they came not to the aid of the LORD, To the aid of the LORD among the warriors."
- 24 Most blessed of women be Jael, Wife of Heber the Kenite, Most blessed of women in tents.
- 25 He asked for water, she offered milk; In a princely bowl she brought him curds.
- 26 Her [left] hand reached for the tent pin, Her right for the workmen's hammer. She struck Sisera, crushed his head, Smashed and pierced his temple.
- 27 At her feet he sank, lay outstretched, At her feet he sank, lay still; Where he sank, there he lay—destroyed.
- 28 Through the window peered Sisera's mother, Behind the lattice she whined: "Why is his chariot so long in coming? Why so late the clatter of his wheels?"
- 29 The wisest of her ladies give answer; She, too, replies to herself:
- 30 "They must be dividing the spoil they have found: A damsel or two for each man, Spoil of dyed cloths for Sisera, Spoil of embroidered cloths, A couple of embroidered cloths Round every neck as spoil."
- 31 So may all Your enemies perish, O LORD! But may His friends be as the sun rising in might! And the land was tranquil forty years.

2. מגילה יד, ב

אמר רב נחמן לא יאה יהירותא לנשי תרתי נשי יהירן הויין וסניין שמייהו חדא שמה זיבורתא וחדא שמה כרכושתא זיבורתא כתיב בה (שופטים ד, ו) ותשלח ותקרא לברק ואילו איהי לא אזלה לגביה כרכושתא כתיב בה (מלכים ב כב, טו) אמרו לאיש ולא אמרה אמרו למלך

An additional point is mentioned with regard to the prophetesses. Rav Naḥman said: Haughtiness is not befitting a woman. And a proof to this is that there were two haughty women, whose names were identical to the names of



HIDDEN WOMEN IN THE BIBLE

with Chazan Arik Wollheim

loathsome creatures. One, Deborah, was called a hornet, as her Hebrew name, Devorah, means hornet; and one, Huldah, was called a marten, as her name is the Hebrew term for that creature. From where is it known that they were haughty? With regard to Deborah, the hornet, it is written: "And she sent and called Barak" (Judges 4:6), but she herself did not go to him. And with regard to Huldah, the marten, it is written: "Say to the man that sent you to me" (II Kings 22:15), but she did not say: Say to the king.

3. פסחים סו, ב

אמר רב יהודה אמר רב כל המתיהר אם חכם הוא חכמתו מסתלקת ממנו אם נביא הוא נבואתו מסתלקת ממנו אם חכם הוא חכמתו מסתלקת ממנו מהלל דאמר מר התחיל מקנטרן בדברים וקאמר להו הלכה זו שמעתי ושכחתי אם נביא הוא נבואתו מסתלקת ממנו מדבורה דכתיב (שופטים ה, ז) חדלו פרזון בישראל חדלו עד שקמתי דבורה שקמתי אם בישראל וגו' וכתיב (שופטים ה, יב) עורי עורי דבורה עורי עורי דברי שיר וגו'

With regard to the incident with Hillel, Rav Yehuda said that Rav said: Anyone who acts haughtily, if he is a Torah scholar, his wisdom departs from him; and if he is a prophet, his prophecy departs from him. The Gemara explains: That if he is a Torah scholar, his wisdom departs from him is learned from Hillel, for the Master said in this baraita: Hillel began to rebuke them with words. Because he acted haughtily, he ended up saying to them: I once heard this halakha, but I have forgotten it, as he was punished for his haughtiness by forgetting the law. That if he is a prophet his prophecy departs from him is learned from Deborah, as it is written: "The villagers ceased, they ceased in Israel, until I, Deborah, arose, I arose a mother in Israel" (Judges 5:7). For these words of self-glorification, Deborah was punished with a loss of her prophetic spirit, as it is written later that it was necessary to say to her: "Awake, awake, Deborah; awake, awake, utter a song" (Judges 5:12), because her prophecy had left her.

4. ילקוט שמעוני שופטים רמז מב

" אָמְרוּ: בַּעְלָהּ שֶׁל דְּבוֹרָה עַם הָאָרֶץ הָיָה. אָמְרָה לוֹ :בֹּא וְאֶעֶשָׂה לְךְ פְּתִילוֹת וְלֵךְ לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁבְּשִׁילֹה, וְיִהְיֶה חֶלְקְךְ בֵּין הַכְּשֵׁרִים שֶׁבָּהֶם וְתָבוֹא לְחַיֵּי הָעוֹלֶם הַבָּא– וְהִיא מִתְכַּוֶּנֶת וְעוֹשֶׂה פְּתִילוֹת עָבוֹת כְּדֵי שֶׁיּהְיֶה אוֹרָן מְרֻבָּה, וְהוּא מוֹלִיךְ לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ. וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בּוֹחֵן לְבּוֹת וּכְלָיוֹת, אָמַר לָהּ: דְּבוֹרָה, אַתְּ נִתְכַּוַלְתְּ לְהַרְבּוֹת אוֹרִי, אַף אֲנִי אַרְבֶּה אוֹרֵךְ כְּנֶגֶד שְׁנִים עָשָׂר שְׁבַטִים."

5. ילקוט שמעוני שופטים רמז מב

" אמרו: שלשה שמות יש לו, ברק ולפידות ומיכאל..."

6. רלב"ג שופטים ד, ד

"בעלה שמו ברק, וברק ולפיד הם קרובים"

And it called her "a wife of Lappidoth" because her husband was named Barak [lightning] and lightning and flame are close in concept

7. מצודת דוד שופטים ד, ב

אשת לפידות. רצה לומר, אשת חיל, זריזה במעשיה כלפיד אש, והוא ענין מליצה, וכאשר יאמרו הבריות:

The wife of Lappidoth. That is to say, a woman of valor, zealous in her deeds as a torch afire. And this a matter of figurative language, as when it is said about a person



HIDDEN WOMEN IN THE BIBLE

with Chazan Arik Wollheim

8. רשב"א על שבועות ל' א:ב'

ולא בנשים. מכאן שהנשים פסולות לדין, דכל שאינו כשר להעיד אינו כשר לדון דתנן בפרק בא סימן (נדה מט, ב) כל הכשר לדון כשר להעיד, ויש כשר להעיד ואינו כשר לדון, וגרסינן נמי בירושלמי (ה"א) נאמר כאן שני ונאמר להלן וישארו שני אנשים במחנה מה להלן אנשים ולא נשים ולא קטנים כו' למדנו שאין האשה דינה מעתה אין האשה מעידה, ואם תאמר הא כתיב (שופטים ד, ד) והיא שופטה את ישראל, יש לומר דלא שופטת ממש אלא מנהגת כשופטים ששפטו את ישראל, ואף על גב דאמרינן בספרי (דברים שופטים כט) שום תשים עליך מלך ולא מלכה, התם לא מנו אותה אלא נוהגין היו על פיה, ואי נמי שופטת ודנה שהיו מקבלין אותה כדרך שאדם מקבל אחד מן הקרובים.

9. טור חושן משפט ס' ז

"דבורה לא הייתה דנה, אלא מלמדת שופטי ישראל"

10. בראשית לה ח

ָח וַתָּמָת דְּבֹרָה מֵינֶקֶת רְבְקָה, וַתִּקְבֵר מִתַּחַת לְבֵית-אֵל תַּחַת הָאַלוֹן; וַיִּקְרָא שְׁמוֹ, אַלוֹן בָּכוּת.

Deborah, Rebekah's nurse, died, and was buried under the oak below Bethel; so it was named Allon-bacuth.

11. רלב"ג שופטים ד, יא

והנה זכר שחבר הקיני היה נפרד מקין מבני חובב חתן משה שספר למעלה שישבו את יהודה במדבר יהודה ונטה אהלו עד אילון בצעננים אשר את קדש ויורה פועל יעל שמנהג חבר הקיני היה כמנהג שאר בני חובב להתנהג בדת ישראל ולזה השתדלה יעל להרוג סיסרא ואמנם היה שלום בין חבר הקיני ובין סיסרא עם היות המלחמה בין סיסרא ובין ישראל כי אולי חבר הקיני נתן צוארו תחת עול יבין מלך כנען או היתה אהבה ביניהם לסבה אחר:'

12. רש"י שופטים, ה, ו

"יעל שפטה את ישראל בימיה"

13. רדק שופטים ה, ו

"דומה כי היא היתה אשה חשובה ואוהבת ה"

14. מגילה טו, א

"ארבע יפהפיות היו בעולם: רחב יעל מיכל ואביגיל.. תנו רבנן רחב בשמה זינתה יעל בקולה אביגיל בזכירתה מיכל בת שאול בראייתה

The Sages taught in a baraita: Rahab aroused impure thoughts by her name, i.e., the mere mention of her name would inspire lust for her; Yael, by her voice; Abigail, by remembering her; Michal, the daughter of Saul, by her appearance.

15. שופטים ה

" כד תְּבֹרַךְ, מִנָּשִׁים--יָעֵל, אֵשֶׁת חֶבֶר הַקֵּינִי: מִנָּשִׁים בָּאֹהֶל, תְּבֹרָךְ. ...כז בֵּין רַגְלֶיהָ, **כָּרַע נָפַל שָׁכָב**: בֵּין רַגְלֶיהָ, **כָּרַע נָפַל** בָּרַע, שָׁם **נָפַל** שָׁדוּד.

Most blessed of women be Jael, Wife of Heber the Kenite, Most blessed of women in tents... At her feet he sank, lay outstretched, At her feet he sank, lay still; Where he sank, there he lay—destroyed.

16. ילקוט שמעוני אחרי מות רמז תקפה

"ותכסהו בשמיכה – שמי כה, שמי מעיד עליה שלא נגע בה אותו רשע"



HIDDEN WOMEN IN THE BIBLE

with Chazan Arik Wollheim

17. הוריות י, ב

אמר רבי יוחנן שבע בעילות בעל אותו רשע באותה שעה שנאמר בין רגליה כרע נפל שכב וגו'

18. שופטים ה, כח

ּבְעַד הַחַלּוֹן נִשְׁקְפָה וַתְּיַבֶּב אֱם סִיסְרָא, בְּעַד הָאֶשְׁנָב: מַדּוּעַ, בּשֵׁשׁ רְכְבּוֹ לָבוֹא-- מַדּוּעַ אֶחֱרוּ, פַּעֲמֵי מַרְכְּבוֹתָיו.

Through the window peered Sisera's mother, Behind the lattice she whined: "Why is his chariot so long in coming? Why so late the clatter of his wheels?"

19. בראשית רבה פ' יח

"...רגיל היה לבוא בכל יום בשלוש ארבע שעות, ועכשיו באו שש שעות ולא בא..."

20. רא"ה לג, עמ ב

אמר אביי בהא ודאי פליגי דכתיב (במדבר כט, א) יום תרועה יהיה לכם ומתרגמינן יום יבבא יהא לכון וכתיב באימיה דסיסרא (שופטים ה, כח) בעד החלון נשקפה ותיבב אם סיסרא מר סבר גנוחי גנח ומר סבר ילולי יליל

Abaye said: In this matter, the tanna'im certainly disagree. Although the first baraita can be reconciled with the mishna, this second baraita clearly reflects a dispute. As it is written: "It is a day of sounding [terua] the shofar to you" (Numbers 29:1), and we translate this verse in Aramaic as: It is a day of yevava to you. And to define a yevava, the Gemara quotes a verse that is written about the mother of Sisera: "Through the window she looked forth and wailed [vateyabev], the mother of Sisera" (Judges 5:28). One Sage, the tanna of the baraita, holds that this means moanings, broken sighs, as in the blasts called shevarim. And one Sage, the tanna of the mishna, holds that it means whimpers, as in the short blasts called teruot.

21. ספר יראים השלם ס' תיט

"אונקלוס תרגם מפי ר' אליעזר ור' יהושע שמסרו לו בקבלה, יבבא דכתיב באימיה דסיסרא 'נשקפה ותייבב אם ססרא' פירושו: מקוננת על סיסרא בנה. ודרך המקוננים לקונן כעין ג' שברים או כעין תרועה והשברים נקראו קינה של גניחה"